

L III.

VOTA
NVPTIIS SOLENNIBVS,
QVAS
Generis splendore, pietate,
doctrinâ & vitæ integritate
ornatissimus Iuuenis
Dn. AVGVSTINVS CRVSIUS
patritius Halensis,
CVM
Pudicissima venustaq; Virgine
MARGARITA,
CLAR. VIRI Dn. M. CHRISTOPHORI
CAESARIS, schol. Hal. Rectoris filia vnica, & vnicē
charissima in Nonas Feb. constitutas, pio
& Christiano more celebrabit,
Data ab Amicis.
LIPSIAE,
Ex Typographeo Abrahami Lambergi.
ANNO M. D C.

Væ montis colitis Parnassi culmina Musæ,
Ad noua festinos gaudia fert pedes :
Non desint citharae, cantusq; lyræq; sonates,
Sit CHAratum vobis iunctus & ipse chorus.
CAESARE nata etenim Musarum Antistite virgo
MARGARIS, egregio nupta datur iuueni.
Sed quid ego inuitus ? Venere en ordine longo
Cum Musis nitidis pulcher Apollo comis.
Latitidæ & vario applausu loca cuncta replentur,
Musarum resonat nobilis HALLA sonis.
Quorsum opus est igitur me carmina pangere ? ineptos
Suaue canens strepitus anseris odit olor.
Non taceo tamen, in solo residensq; recessu
Hæc etiam fuerint qualiacunq; cano.
Accipe vir præstans CAESAR quæ nuncupo vota,
Haudquaquam immemorem meq; tui esse scias.
Eueniant Sponsis prosperrima queq; nec vlla
Quem subcunt thalamum tentet amarities.
Det DEus, ut denis reuolutis mensibus anni
Sis auus, & capias gaudia vera animo :
Gaudia quæ sedent angores corde tenaces,
Funera quos nati mœsta tulere tibi.
Desino: Dum curis (quod magnū est) pectora languēt,
Coniugio natæ dulce leuamen habes.
Hoc tibi perpetuum sit votis omnibus opto,
Quæ pondus certò sunt habitura suum.

M. Ioh. Albinus.

CA

A 2

Εὐφημία

Evangelia.

AD CLARI S. ET PRÆSTA N-
tiss. Dn. M. Christophorum Ca-
farem, Amicum ut veterem, ita
ex animo carum.

DVm sacra rite paras caræ socialia natæ,
Docte Vir, ô animæ pars preciosa meæ,
Sollicitas nostros in vota Hymenæa labores,
Me cupis atq; istis poscis adesse sacris.
Scilicet hoc nostri fedus vetus illud amoris
Poscit et in dubijs cognita sape fides.
Coniugis ast languor, seriesq; grauissima rerum
Me retrahunt, varijs impediuntq; modis.
Ergo dum nequeo tædas ornare iugales
Implicitus curis inq; domo inq; foro,
Alloquar hic absens deuotâ mente Ichouam,
Vt bene fortunet fæderacæptatori.
Ac velut auspicijs cœpit felicibus ardor
Iste, det ut posthac duret et urat amor.
Pignora det lecti bona, vitæ dona quietæ,
Coniugibus gratum quicquid et esse potest.
Sic sint deliciæ tædæ, non tædia sponsis,
Sint liceat tædis tædia mixta pijs.
Hæc precor ex animo: Deus annuat oro, nepotes
Vt videas saluos saluus et ipse: Vale.

M. Ioannis Cæsar is, ampliss. Senat. inclytæ
Reipub. Lipsiensis secundi à literis.

AD

Ad clariss. virum

Dn. M. CHRISTOPHORVM CÆSAREM; IN NVPTIIS FILIÆ,
Virginis lectissimæ.

ERgo ita post lacrumas, post tot suspiria CÆSAR.
Squalori statuit tristitiaq; modum?
Ergo animo superat iam FAT A domestica; letas
Fortuna, ex alia parte, ferente VICE S?

Sic est: Sic PIET AS, sic FAS iubet, illaq; NATAE
SPONSÆ iam fausto sidere dicta dies.

En plausu CHARITES, Musæq; Heliconide tota
Testantur, LAETO CAESARE, letitiam.

Viue hoc, viue animo, CAESAR; Lætare perennem
Lætitiam: Hoc Natae, hoc redditio Amicitiae.

Sic TIBI sit Brumâ rcuolutâ, sospitenata, (AVO.
CAESARE pro demto, CRVSIO CAESAR.
M. Ioan. Friderichus Prof. Acad. Lips.

CLARISSIMO VIR O Dn. M.
CHRISTOPHORO CAESARI &c.
Generis amplificationem, accepto genero, gratu-
latum venit Nouisque SPONSIS felici-
tatem diuturnam comprecatur

O D E.

NVnc est canendum, voceq; liberâ
Pulsandus æther nunc benè lugubrē
Pullam molestam veste molli
Tempus erit variare, CÆSAR.

A 3

Ante

Ante hac nefas vel fingere gaudium
In corde mœsto: dum truculentior

Vis mortis insperata Nato

Funera Cæsario parabat.

Ergò necato cum grege plurium

Hunc abstulit: nam quidlibet est potens

Audere, successuq; magno

Ebria, sed minuit dolorem.

Seruata blandi Spes Patris vnica

Mentemq; turbatam anxietatibus

Conuertit in risum solutum

Margaris associanda Cruso,

Qui Cæsarem Patrem & Socerum vocet,

Quem Cæsar & Gnatū & Generū velit.

Virtus puellæ digna Sponso,

Et genere est genus vtriusque.

Fatale factum: quod rationibus

Suasum fuisset vix melioribus.

Expauit hæc multos, latentes

Pectoris vt satiaret ignes.

Ausa & potentes visere supplices

Vultu at verecundo timida & pudens

Tractare res conans, Amoris

Luxuriem vt fugeret dolosam.

Suafu

Suas parentum virgo modestior,
Magnis maritis scilicet abnegans,
Cruso tamen mox est futura,
Non humilis mulier marito.
Dî vos tuentur, Dîs pietas tenax
Et vestra cordi est : Largaquè copia
Manabit inde ceu perenni
Fonter rigantis aquæ, bonorū.
Nunquā timendus vel Socer aut Socrus,
Nec suspicandus vel Gener aut Nurus,
Prolemquè reddet mox torus, quæ
Nomen Auoq; Patriq; ponat.

a
M. Conrado Bauaro.

I D E M.

CÆSARE tot numero sunt qui didicere Magistro,
Attentas quot vix quis numerare queat:
Ex his, quos potuit, CÆSAR pietate beauit,
Contulit & morum & contulit artis opes:
MARGARIN at nemo potuit per Fata mereri,
Gratia tam nulli CÆSARIS aquafuit.
Solus erat CRVSUS, Generi qui nomen haberet,
Mult a tenent alij; CRVSUS at omne tenet.
Ergo fortuna cùm sis meliore beatus,
Vtere concessis & fruere usq; bonis.

M. C. B.

A. 4

Aut-

Aὐτοχθόνος μάρτιον γαμήλιον.

CÆSAR aue; cantabat auis Romana : sed omnes
Occantent Musæ iam Tibi CÆSAR aue,
CÆSAR aue; Nam dulcis auum Te Nata deinceps
Efficiet; Spons o Nata iugata suo.
O bene! funerias tandem nunc exue vestes;
Achumeros festâ contege veste tuos.
CÆSAR; uti sudo rursum Tibi ridet Olympo
Ioua iuuans; tecum Pindus ut omnis ouat.
Nuper enim rapuit Natum, quo charior alter
Non fuit Astrææ Thespia dumq; Proclus:
Nunc verò Generum Generisq; Domusq; Columnam
Reddit & hunc Natæ iungit IOVA tuæ.
Hinc tibi Christophori plures nascentur; & itur
Christophori in laudes ac vtriusq; locum.
Vos ambo pietate pares, & amare parati,
Ambo pares annis, moribus ambo pares;
Viuite vos, florete, vigete, virete, valete,
Vester & æternum duret & vrat amor.
Exulet à Lecto Luctus, ductuq; Iuuentæ
Vestra sub incedat tecta, benigna Charis,
Cui comes assistat comis Venus, intret & intus
Absoluat partes Ilithyia suas.
Nec mora; Sol imo si quando vagabitur Hirco,
Circum vos tenero vagiet ore puer.
Hæc ego vota piè voueo: quis vota negârit
Nuptis, queis Pater est CÆSAR itemq; Sacer;
CÆSAR, qui nostræ fauet applauditq; Thaliæ,
Meq; cupit doctis annumerare viris.
Si me Cæsariâ lauru donabit Apollo,
Donabo melius, CÆSAR amice, melos.
Nunc gaude, nunc plaudere, tuas audeq; tenaces
Curas nunc Cauris credere nimbiferis.

M. Ioannes Forsterus.

AD SPONSÆ PARENTEM
Virum Clariss. Doctissimumq.

Mέλπεδαι καὶ ἐγώ τὸ γαμήλιον ὁ συμβούλος,
σοίθ' ἀμα, ὦ Καῖσαρ, τοῖς τε γαμήσοις πότοις,
συγγνώμησι δὲ ἐχωρίῳ πάρεστις, πολύφημε
καὶ γνήσιμε ἄνερ, τιμός ἄρα σέργε χέδησι.
σέργε χέδησι, εὐχάστε Θεός δὲ ἐνι φρεσὶ ποθετόν
σοὶ γαμήρομενοι, σύτε θυματεῖ πόσιμον.
Ζευγνυμένω μὲν ἐπως μάλιστα φρεσονεθυμόν δράστης
γενθίσας, ἔριδος χωρίς, ἀπερτεπανῶν.
τὸ μὲν γάμου ιδεις Βλαστηματά, γέρας ἀλπαρε,
σοίτε τρόπος ἵκελομ τοῖς τε γονεῦσι γόνομ.

M. Georgius Schreinerus Gr. eiusdem scholæ Hal.
Collega designatus, Lipsiæ scrips.

ALIVD.

CRVSIVS ut summi accepit præscripta IEHOVÆ,
Queis, ut solus homo sit, negat esse bonum:
Audijt, & tacitas capiens de coniugacuras,
Heu! thalami consors quæ mihi, dixit, erit?
Vidit & arrisit Venus & hinc exorsa subinfert:
Mox vitæ sociam fata benigna dabunt.
Dixit, nec vanâ lusit spe Cypria mentem,
Quod probat auspicijs lux hodierna bonis.
En tibi, sœpe tuis votis Neonymphe petita,
Promittit thalami bella puolla, fidem.
Hæc est, quæ fulgens inter, cœn gemma, puellas
Ipsa Venus visa est ore, lepore Charis.
Hæc

Hæc es, quæ talem iactat, tua Sponsa, parentem
Laudibus extollent quem pia secla, virum,
Dignum laude virum, socero quo, clarus auorum
Et proprio, triplici nomine clarus eris.

Ofactum fatis benè: sed nunc Sponse laborem,
Quem benè cœpisti, perfice, poscit amor.

Nunc include toro sponsam, præfigio dicune
Proferet hæc generi germina multatu.

Proferat, & dicant te germina, sponse, parentem;
Proferat, & dicant te, pie CÆSAR, aiunt.

M. Michaël Gerlach Halensis L.L. Imper. Stud.

ΕΠΙΚΟΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΙΟΝ,

Ἐὰν δὲ θεὸς ἔθέλη καὶ περιέχεται, οἶσε τίς εἰσαι.

Ὕμνῳ ταλάμησι Θεοῖς καλόφρονος ἐδλοθετέραντο.
τηθαλίω νωμῶντες ἀπέρονα κόσμον γῆγε,
ΚΡΟΥΣΙΑ ΔΗΣ ὁ νέων τολύαντες αὐτοὺς ἀλήθη,
κύδεις πρόχοντων θεοιδεῖς ξυμπατριωτῶν,
πατερόθειρ ὄντων φίλοις θεοτεριώνις Ἀθήνη,
πίδεσι τωντοῖοις καλλυνομόνις ἀρετάκη,
θυμὸν ἀκμόνος φίλη σφι φίληνορ ἰανθέ,
χιονέως τε γαληνίων φύμπασταν ὀπωπίσι.

ΚΑΙ ΣΑΡΙΔΑ τριπόθυτον ἔγγυε γυναικας σεβαστῶν,
Νυμφίων αὐτοφάσος ἔρωτας Σαλυγίδας λωπυρεσσῶν,
παῖδες ρόδων καλύκεσιν δικοῖοις ἔρευθισσαν,
καὶ μετεχυκῆσαν αὐγκλίτες διαπριβῆς.

Δεῦτε φίλαι μαλεράν κιδάρεις ἐλελίγετε Μῶσαι
ἴδοις ἀδειμνατες θεραπαινίδες Ἀπόλλωνος
τέσφετερον φίλου πτοεῖσθεντος τερνοῖσι χαρήτω,
λαχμῆταινον γλυκερᾶσι γεγενέτω δυφροσιώμοιν
σύθιμοι φόρμιγγες ἐγέρετε νεῦρα λιγάνισ.

Εμφλογις ΚΡΟΥΣΙΑ ΔΗΝ φειδογημόνος ἀπαρτεῖται,

ἐκγε-

Ἐκγεγάνται τολυκλυτάτης τὸ κατ' Ἀσυ γρύεθλος,
οἵσρῳ ἐφορμεθάς επιπέφλεξε ψρανόπεμπῃ
προβένοι ππιόμηλη διπέμηλη ἀγλαόμορφον,
τάγναλα ιδράκων προφέρεσσαν ἐς ἡθέ ἀπαστέων,
αὶ περ ναιετόωσι Σαλαΐδῳ ἐνδιθεροῦ Αλλος.

ΚΡΟΥΣΙΑΔΗΝ φίλοι παρεῖροι τεφλεγμόνοι σίσρῳ
ἐπιπτορών μάλιστας φρένας ὀτρυνέσσα,
ἐμπνήσσει δένος, τραπέδων μὲν ἐμποιέσσει,
ἔννεσίν κατά την φρένα καὶ κατά θυμόν ὄρινε,
τροτφιλές αὐγιόχοιο διὸς τέκνῳ, Απρυτάνη,
νύμφης τρίλλισον λατέμηλναι, ἥχι κατοική
ἀγλαοφυμόστατῷ κοινωφελιμεργαμελυτής
μαστίχης δέντηρ, Βαθύδοξῷ δ ΚΑΙΣΑΡ ἀστός,
σύμμεσι φραδίησι δεοκλώσοιο προνοίης
σκῆπτρες φορῶν μετάχερσι τερικλήνεντας σχολάς,
λάθος αὖτε ἀγαθοῖο φέρων μίμημα τοκῆς,
Σαξονίδ' ἐπόπλει τερίπυσον ὑπέρ χθόνας τερθόντος.

ΙΗΣΟΥΣ νεῦσον Θεός ὁ κύδιε μέγιστος,
ἴντε γῆ, οὐτε πόλις μάγαμιν κεντυμένη τῶντεροι,
ανθρομέσθ βιότοιο Βούθος, μάχυαθε σῶτεροι,
φάίνεται δένδινη σεόθεροι τελέσσεντῷ ἀπίστοι,
ὅς χάριψ διλεγήστησι διάμοισι τοθανῆς,
δένηγάμοις δ' διγμερίσι, χ' διόνοιαις ἀστησον.
οὐ ναξί δρανίδης τότωρ σύνθιστε κελεύθος
πιθερῷ εμπόδισον Βαλάς φθονερώπιδῷ Αττας,
τίματα Βικτάρων ανέμων οπίτρεψον μέλλας,
ὅς χάριψ διτεκνίσεις, μιαγωγῆς τάρχεις δέσισι,
ἴκτε φυγῆμα δάκος ισόλορος Σατανᾶς ηρερέος,
μειλιχόθυμῳ ανωδινίσι υψαρνέ, ὀπασον,
γῆρας αμώμητον οὐσωρ ἐκτοδερού ἀπαστῶν,
καὶ βιοτία, μετά τὴνδ', οὐτερ αἰθέρῳ αἰεροῦ ἐδέσσει.

Μ. Ιων. ὁ Σιγλικίδης ἐποιητός.

ALIVD.

A L I V D.

CÆSAR ut erepti defleret funera nati,
Heu! quæ grandæuo gaudia, dixit, erunt?
Condoluit cernens insomnes IOVA dolores,
Et tales alto reddidit ore sonos:
Viuo ego IOVA potens, cœlum, mare, sidera iuro:
Gaudia, lux tandem, quæ reparabit, erit.
Dixerat: accitam Venerem mox talibus ambit:
Tu quacunque potes parte iuuare, iuuia.
Hinc citò res tacitè geritur: tua pectora CRVSI,
Incendit flammis Cypria Diua nouis.
Et pariter flammis te CRVSI ardentibus ardet
MARGARIS, eximio CÆSARE nata viro.
Alternis vicibus rem firmant, ille, placebis
Tu mihi sola; sed hæc, sum tua tota, refert.
Hæce a sunt CÆSAR, quæ dant fomenta dolori,
Hæc tibi sancte senex gaudia mille ferent.
Et mage, quando diës veniet, quâ Filia fausto
Sidere te prolis germine reddet auum.
Tu modò, tu cœpto faueas Lucinalabori,
MARGARIS ut Sponso gemmea dona ferat.
Adsit IOVA DEVS yoto: blaso ore salutent
Te Sponsā MATLEM pignora; Spōse PATLEM.
Tunc mihi, viuat Auus, Mater cum Patre vigescat,
Et crescant lecti pignora, carmen erit.

Tobias Rehefeldt VVieissen-
felsensis.

F I N I S.

A 2490

ULB Halle
003 485 986

3

3

SB

WOM

Farbkarte #13

B.I.G.

